

Starší Craig C. Christensen
Předsednictvo Sedmdesáti

Vím o těchto věcech sám od sebe

Osobní poznání toho, že znovuzřízené evangelium Ježíše Krista je pravdivé, může být jednou z nejdůležitějších a nejradostnějších věcí v životě.

Drazí bratři, všichni jsme nepřetržitě inspirováni osobním příkladem a kněžskou službou presidenta Thomase S. Monsona. Nedávno se někdo zeptal několika jáhnů: „Co na presidentu Monsonovi nejvíc obdivujete?“ Jeden jáhen si vzpomněl na příběh, jak president Monson, když byl malý, dal své hračky potřebným kamarádům. Jiný zmínil to, jak president Monson pečoval o mnohé vdovy ve svém sboru. Třetí jáhen poznamenal, že byl povolán apoštolem jako velmi mladý a že od té doby žehná lidem po celém světě. Pak jeden mladý muž řekl: „Na presidentu Monsonovi obdivuji nejvíc jeho silné svědectví.“

My všichni skutečně pocítujeme ono zvláštní svědectví našeho proroka o Spasiteli Ježíši Kristu a jeho závazek vždy jednat podle nabádání Ducha. S každým příběhem, o který se s námi president Monson podělí, nás vyzývá k tomu, abychom žili plněji podle evangelia a usilovali o vlastní svědectví a posilovali ho. Připomeňme si, co pronesl od tohoto pultu před několika málo konferencemi: „Abychom dokázali být silní a odolávat všem silám,

které nás táhnou špatným směrem, ... musíme mít vlastní svědectví. Ať je vám 12, nebo 112 – nebo něco mezi tím – můžete sami pro sebe poznat, že evangelium Ježíše Krista je pravdivé.“¹

Ačkoli mé dnešní poselství je určeno těm, kterým je spíše 12 než 112, zásady, které zmíním, se týkají všech. V reakci na slova presidenta Monsona bych se rád zeptal: Ví každý z nás sám pro sebe, že evangelium Ježíše Krista je pravdivé? Dokážeme s jistotou říci, že naše svědectví je skutečně naše?

Znovu cituji presidenta Monsona: „Já tvrdím, že do bezpečí [před hříchem a zlem, jež vás obklopují,] vás pomůže dovést silné svědectví o našem Spasiteli a Jeho evangeliu. ... Pokud o tomto ještě nemáte svědectví, udělejte vše, co je potřeba, abyste ho získali. Je nezbytně nutné, abyste měli vlastní svědectví, neboť svědectví druhých vás daleko nedonese.“²

Vím o těchto věcech sám od sebe

Osobní poznání toho, že znovuzřízené evangelium Ježíše Krista je pravdivé, může být jednou z nejdůležitějších a nejradostnějších věcí v životě. Možná budeme muset začít tím, že se budeme spoléhat na svědectví druhých a budeme říkat, tak jako mladí válečníci: „Nepochybujeme o tom, že naše matky to věděly.“³ To je dobrý začátek, ale musíme na tom začít stavět. Abychom byli silní, pokud jde o život podle evangelia, není nic důležitějšího než obdržet a posilovat své vlastní svědectví. Musíme být schopni spolu s Almou prohlásit: „Vím o těchto věcech sám od sebe.“⁴

„A jak myslíte, že vím o jistotě jejich?“ pokračoval Alma. „Vizte, pravím vám, že mi byly oznámeny Svatým Duchem Božím. Vizte, po mnoho dnů jsem se postil a modlil, abych mohl poznati tyto věci sám za sebe. A nyní opravdu vím sám za sebe, že jsou pravdivé.“⁵

Přeji si spatřit to, co viděl můj otec

Tak jako Alma, i Nefi poznal pravdu sám za sebe. Poté, co Nefi slyšel svého otce vyprávět o jeho mnohých duchovních zážitcích, chtěl poznat to, co věděl jeho otec. Toto bylo více než jen pouhá zvědavost – bylo to něco, po čem hladověl a žíznil. Ačkoli byl „velmi mlád, ... velmi toužil znáti tajemství Boží“.⁶ Přál si, aby „viděl a slyšel a znal tyto věci, mocí Ducha Svatého“.⁷

Zatímco Nefi „seděl přemítaje v srdci svém“, byl „unesen Duchem ... na nesmírně vysokou horu“, kde se ho Duch zeptal: „Co si přeješ?“ Jeho odpověď byla prostá: „Přeji si spatřiti to, co viděl můj otec.“⁸ Nefi byl díky svému věřícímu srdci a pečlivému úsilí požehnan úžasným zážitkem. Obdržel svědectví o budoucím narození, životě a Ukřižování Spasitele Ježíše Krista; spatřil příchod Knihy Mormonovy a Znovuzřízení evangelia v posledních dnech – a to vše následkem své upřímné touhy poznat tyto věci sám za sebe.⁹

Tyto osobní zážitky s Pánem připravily Nefiho na protivenství a zkoušky, kterým měl brzy čelit. Díky nim byl pevný, i když další členové jeho rodiny se potýkali s problémy. Dokázal to proto, že sám pro sebe *poznal* a sám za sebe *věděl*. Byl požehnan vlastním svědectvím.

Žádejž ... od Boha

Podobně jako Nefi byl i Prorok Joseph Smith „velmi mlád“, když byla jeho „mysl pobízena k vážnému uvažování“ o duchovních pravdách. Pro Josepha to byla doba „[velikého] neklidu“, kdy byl obklopen protichůdnými a matoucími poselstvími ohledně

náboženství. Chtěl vědět, která církev byla pravdivá.¹⁰ Byl inspirován těmito slovy z Bible: „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha,“¹¹ a tak začal sám jednat, aby našel odpověď. Jednoho krásného rána na jaře roku 1820 odešel do lesíku a poklekl k modlitbě. Díky své víře a protože Bůh chtěl, aby vykonal zvláštní dílo, obdržel Joseph nádherné vidění Boha Otce a Jeho Syna, Ježíše Krista, a sám pro sebe poznal, co má udělat.

Vidíte v Josephově zážitku vzor, který byste mohli uplatnit i při usilování o vlastní svědectví nebo při jeho posilování? Joseph umožnil písmům, aby mu pronikla do srdce. Hluboce o nich přemítal a vztáhl je na svou situaci. Poté jednal podle toho, co zjistil. Výsledkem bylo ono nádherné První vidění – a vše, co přišlo po něm. Tato Církev byla v podstatě doslova založena na zásadě, že každý – i 14letý farmářský chlapec – může „žádat od Boha“ a obdržet odpovědi na své modlitby.

Co je tedy svědectví?

Často slyšíme členy Církve říkat, že jejich svědectví o evangeliu je

to nejdrahocennější, co mají. Je to posvátný dar od Boha, který získáváme mocí Ducha Svätého. Je to ona pokojná a neochvějná jistota, jež se dostavuje tehdy, když studujeme, modlíme se a žijeme podle evangelia. Je to onen pocit, kdy Duch Svätý dosvědčuje naší duši, že to, čemu se učíme a co děláme, je správné.

Někteří lidé mluví o svědectví, jako by to byl vypínač – buď je vypnuto, nebo zapnuto; buď svědectví máte, nebo ho nemáte. Ve skutečnosti je ale svědectví spíše jako strom, který prochází různými obdobími růstu a vývoje. Jedny z nejvyšších stromů na zemi jsou sekvoje v národním parku Redwood na západě Spojených států. Když stojíte u paty těchto mohutných stromů, ohromí vás představa, že každý z nich vyrostl z malého semínka. A tak je to i s naším svědectvím. Ačkoli mohlo začít jedním duchovním zážitkem, tak s postupem času roste a rozvíjí se díky neustálé výživě a častým duchovním prožitkům.

Nikoho tedy nepřekvapí, že když prorok Alma vysvětloval, jak máme svědectví rozvíjet, mluvil o seménku, z něhož vyroste strom. „Jestliže dopřejete místa,“ řekl, „aby v srdci

Kapské Město v Jihoafrické republice

vašem mohlo být zasazeno seménko, vizte, je-li to pravé seménko neboli dobré seménko, nevypudíte-li je nevírou svou, ... počne v prsou vašich bobtnati; a když ucítíte tyto pohyby, jak bobtná, počnete si říkati – Musí nezbytně být, že to je dobré seménko, neboli ono slovo je dobré, neboť počíná rozšiřovati duši mou; ano, počíná osvěcovati porozumění mé, ano, počíná mi být lahodným.¹²

A právě tak svědectví často začíná – posvátnými, osvěcujícími a ujišťujícími pocity, jež nám dosvědčují, že slovo Boží je pravdivé. Nicméně, ač jsou tyto pocity jakkoli úžasné, jsou pouhým začátkem. Práce na rozvíjení vašeho svědectví tím není ukončena – stejně jako není ukončen růst sekvoje, když ze země vyraší první malý výhonek. Pokud budeme ignorovat nebo zanedbávat tato raná duchovní vnuknutí, pokud je nebudeme vyživovat neustálým studiem písem a modlitbou a snahou získat další zážitky s Duchem, naše pocity se utlumí a naše svědectví zeslábne.

Jak to vyjádřil Alma: „Zanedbáte-li strom a nebudete-li myslet na výživu jeho, vizte, žádné kořeny nezapustí; a když přijde sluneční žár a spálí ho, protože nemá žádné kořeny, uschne a vy ho vytrhnete a odhodíte.“¹³

Ve většině případů naše svědectví poroste tak, jako roste strom

– postupně, téměř nepostřehnutelně, jako výsledek naší neustálé péče a vytrvalého úsilí. „Ale jestliže budete slovo vyživovati,“ slibuje Alma, „ano, vyživovati strom, když počíná růsti, vírou svou s velikou pílí a s trpělivostí, a jestliže budete vyhlížeti ovoce jeho, zapustí kořeny; a vizte, bude to strom vyrůstající k životu věčnému.“¹⁴

Nyní je ten správný čas; dnešek je ten správný den

Mé vlastní svědectví začalo tím, že jsem studoval nauky uvedené v Knize Mormonově a přemítal o nich. Když jsem poklekl, abych se v pokorné modlitbě zeptal Boha, Duch Svatý mé duši dosvědčil, že to, co jsem četl, je pravdivé. Toto rané svědectví se stalo katalyzátorem pro mé svědectví o mnoha dalších pravdách evangelia, neboť, jak učil president Monson:

„Když poznáme, že Kniha Mormonova je pravdivá, následuje poznání toho, že Joseph Smith byl opravdu prorokem a že viděl Boha Věčného Otce a Jeho Syna, Ježíše Krista. Následuje také poznání toho, že evangelium bylo znovuzříženo v těchto posledních dnech prostřednictvím Josepha Smitha – včetně znovuzřížení Aronova i Melchisedechova kněžství.“¹⁵ Od té doby jsem měl spoustu posvátných zážitků s Duchem Svatým, které mi opakovaně potvrzovaly to, že Ježíš

Kristus je Spasitel světa a že Jeho znovuzřížené evangelium je pravdivé. Spolu s Almou mohu s jistotou říci, že o těchto věcech vím sám od sebe.

Mladí přátelé, nyní je ten správný čas a dnešek je ten správný den k tomu, abychom sami pro sebe poznali nebo se znovu ujistili o tom, že evangelium je pravdivé. Každý z nás má vykonat důležité dílo. Abychom mohli toto dílo konat a abychom byli ochraňováni před světskými vlivy, které na nás, jak se zdá, působí ze všech stran, musíme mít takovou víru, jakou měli Alma, Nefi a mladý Joseph Smith, abychom obdrželi a rozvinuli své vlastní svědectví.

Tak jako onen mladý jáhen, o kterém jsem mluvil na začátku, i já obdivuji presidenta Monsona za jeho svědectví. Jeho svědectví je jako vysoká sekvoje; ale i svědectví presidenta Monsona muselo s postupem času vyrůst a rozvinout se. Sami pro sebe můžeme poznat, tak jako president Monson, že Ježíš Kristus je náš Spasitel a Vykupitel světa, že Joseph Smith je prorokem Znovuzřížení, včetně znovuzřížení kněžství Božího. My jsme nositeli onoho svatého kněžství. Kéž toto všechno poznáme sami pro sebe, o to se pokorně modlím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Thomas S. Monson, „Mějte odvahu stát si za svým“, listopad 2011, 62.
2. Thomas S. Monson, „Kněžská moc“, květen 2011, 66.
3. Alma 56:48.
4. Alma 5:46.
5. Alma 5:45–46.
6. 1. Nefi 2:16.
7. 1. Nefi 10:17.
8. 1. Nefi 11:1–3.
9. Viz 1. Nefi 11–14.
10. Viz Joseph Smith–Životopis 1:8–10.
11. Jakub 1:5.
12. Alma 32:28.
13. Alma 32:38.
14. Alma 32:41.
15. Thomas S. Monson, listopad 2011, 67.